

El Bar dels Tres Pingüins

El fum, la pols i les mosques, tot barrejat, feia un engrut i un baf tèrbol i opac als vidres que, amb els degotalls de la pluja, quan riellaven, els desprestigiava la botiga i calia netejar-los sovint. La Reparada aquell matí, tot perseguint una ratassa, àgil i sàvia per robar i cercar amagatalls, havia perdut hora i mitja, i ara s'afanyava per rescabalar-se.

Per això les hores s'estalonaven, ja eren més de les dotze i calia anar pel dinar. La Reparada trescava amb la baieta, mullava els draps, els escorria i esbandia, eixugava i anava fregant, lliurant-se voluntariosa com sempre a la feina, pensant només en enllestir-se aviat. Enmig de la corrua que voltava a l'altra banda de la placeta, va veure'l que caminava pausat, amb el seu balanceig, barret enfonsat decantat a una banda, tivat, el cap alt, el pas lent, com temorós de trepitjar espines o de malejar-se els ulls de poll. Sí, era a ell; a mesura que s'anava apropant, podia ésser identificat, segur. Fumaven els dos. L'altre tipet recordava el "Déu els cria"; semblava també un perfecte adobador de paraigües en vacances, amb posat de lassitud, i dels que tot s'ho agafen bé. Fumaven i engolien les pipades amb fruïció. I a mesura que s'apropaven, la Reparadeta (com ell li deia), sentia una foguerada a les galtes i les cames li perdien equilibri. Tres anys de no veure'l ni voler-lo recordar, i ara, de sobte, no sabia a quina paret tocava. "Que li passa quelcom, Reparada?", li féu la mestressa. "No res", i continuà fregant fent un esforç heroic. Ara havia anclat la seva vida, vivia bé, sense les preocupacions ni eis disgustos, a canvi d'un treball sense horari: rentar, planxar, cuinar, despatxar, endreçar, fregar, fer els llits, tenir la casa neta i fer tots els encàrrecs, la plaça, el "colmado"; era qüestió d'anar escarrassada, menjar just, dormir poc, però sense humiliacions, ni gana, ni haver de sofrir la superioritat d'aquell set-ciències, discutidor i cridaner que volia reformar la societat "per un món millor" sense explotadors ni explotats, pregonant tothora els múltiples remeis per fer-ho anar tot com una seda.

Quan algú l'escoltava, amb un to docte de gran sapiència parlava dels drets humans, de l'emancipació de classes, de l'evolució i de la reacció, dels monopolis i dels pressupostos fraudulents, de l'emancipació de la dona, de l'abandó dels desheretats i frases que havia llegit sense haver esbrinat ben bé el seu significat, però que feien bonic i s'hi sentia afalagat. Babaus que pescava al vol, s'admiraven de la seva suficiència i el convidaven a fer unes copes i a fumar. A poc a poc arribaren la parella, ara un pas ara un altre, i fent rodar la porta central, es ficaren al bar. No fou possible a la minyona fondre's com un núvol com hauria desitjat, però veure una dona i no mirar-la descaradament, no era per aquells bergants. El rostre de la Reparada canvià de color i li revingué tot un munt de records, plens de privacions oprobioses i vergonyants.

Llargues nits que la fam no la deixava dormir. Altres que li compareixia mig begut, acompanyat d'una barjaula, i deia secament a la seva dona: "Tu a la cuina o a defora, que no t'hi volem". I ell ja havia sopat abundantment.

Ella tenia les nanses de la galleda a una mà i els draps a l'altra. Estava confosa i espantada. Ell, després de mirar-la fixament als ulls, tocà el colze del company i pronuncià una interjecció grollera, apropant el rostre cap a ella, que el rebutjà, girant-se d'esquena ràpidament. No pogué sofrir la humiliació davant del company

i volgué venjar-se, agafant un replec del vestit a la nuca de la Reparada, la féu girar amb violència i li plantà dues bufetades amb tota la força.

Manon, que estava mig endormiscada en un racó, saltà d'un bot i, mostrant les dents de llop, s'abraonà lladrant a les cames de l'agressor i, estirant-li d'una mossegada la bossa dels genolls, deixà al descobert unes cames peludes, plenes de sang, i un esquinç de roba penjant més de dos pams.

—Gràcies Manon—li digué la Reparada, amanyagant la gosseta valenta—, sembla que has endevinat el moment que tot ho tenia a punt per estarreja el mosaic.

I netejà la sang, mentre els dos fugitius corrien enllà perseguits per les dues dones i el gos.

AUGUST CALET (X. Piera, trad.)

Para ellas...

— COCINA —

Buñuelos de viento

150 grs. de Maizena, 1'5 decilitro de agua, 1'5 decilitro de leche, 50 grs. de mantequilla, 4 huevos, 2 cucharaditas colmadas de levadura y abundante aceite para freír.

En un cazo se pone al fuego la mantequilla, el agua y la leche; cuando rompa a hervir se echa de golpe la Maizena mezclada con la levadura. Se remueve muy de prisa y, cuando se haya empapado toda la Maizena, se retira del fuego y se incorporan los huevos uno a uno. Se trabaja durante bastante rato y se forman con dos cucharas unas bolitas que se van echando en el aceite templado. El aceite deberá ir subiendo muy lentamente de temperatura para lograr que los buñuelos se den ellos solos la vuelta. Una vez bien escurridos de aceite, se pueden relienar los buñuelos con crema.

— BELLEZA —

La necesidad de tener en todo tocador un frasco con agua de rosas (2)

4. Si usa un eye-liner soluble al agua y un sombreador en polvo, para sacarse el maquillaje recurra a un algodón embebido con agua de rosas. Páselo con delicadeza, repetidas veces, sobre los párpados. Si emplea productos impermeables, los cuales tiene que sacárselos con aceite, el agua de rosas eliminará toda la grasa que a veces irrita los ojos.

5. No todas las mujeres tienen la paciencia de ponerse la crema nutritiva a la hora de acostarse. Muchas la usan por la mañana. En este caso, se debe quitar el exceso de grasas antes de aplicarse el maquillaje. Un algodón embebido en agua de rosas, quitará esa untuosidad, sin por eso secar demasiado la piel.

M.ª Tura

GANE DINERO, DE 10.000 A 20.000 PESETAS mensuales, cultivando champiñones en sus ratos libres y en su propia casa. Trabajo apto para todos. Éxito extraordinario. Compramos producción a alto precio. Escribir a CULTIVOS ALBA, calle Enamorados, 23 - BARCELONA (13)